

i Bemærkningerne til Lovforslaget er der gjort Rede for det Par Tusind Alen, der skal trækkes fra og gaa ind under Ferskvandslovgivningen. Jeg skal ikke skænke det videre Omtale, men kun sige, at jeg anser det for noget af en Indskrænkning i de nuværende Fiskeriforhold der paa Stedet.

Det, hvori Lovforslaget særlig afviger fra den gældende Lov, er, at man nu foreslaar at gaa over til en Vinterfredning i Stedet for, som det er fastslaaet ved Loven af 1900, en Sommerfredning af Laks og Ørreder i Maanederne Juni, Juli og August og desuden i September og Oktober fra Solnedgang til Solopgang. Det var et Kompromisforslag, som til syvende og sidst gik igennem i Udvalget og blev til Lov. Jeg skal ikke gøre nogen Indvending imod Vinterfredningen. Det er jo almindeligt at have Vinterfredning for Laks og Ørred. I Ferskvandsfiskeriloven er der som bekendt fastsat Fredning i November og December Maaneder, men her foreslaar man, at Vinterfredningen skal vare 4 Maaneder, nemlig fra 1. Oktober til sidste Januar. Det forekommer mig, at denne Fredning er noget for rigelig. Jeg vil navnlig holde paa, at Oktober Maaned her ligesom for de øvrige Vande, vi have, saavel salte Vande som ferske Vande, maa udgaa, og at Fredningen maatte blive indskrænket til November og December. Dette er et Hovedpunkt for mig i disse Fredningsbestemmelser. Nu have Fiskerne ganske vist kun Ret til at fiske fra Solopgang til Solnedgang i Oktober Maaned, men allerede at lægge denne Ret til Side, tror jeg vil blive følt som en betydelig Indskrænkning, og jeg skal derfor henstille, at man bestemmer Fredning af Laks og Ørreder ligesom i den øvrige Fiskerilovgivning fra 1. November.

Bestemmelserne om, at der nu skal skelnes mellem den farvede Laks og Ørred og den blanke Laks, har jeg i og for sig ikke noget imod. Jeg ved imidlertid, at der er adskillige Fiskere, der have Betænkelighed derved, idet de ere bange for, at de i denne Henseende skulle komme paa Kant med Kontrollen. Imidlertid skal jeg ikke udtale mig videre om dette Forhold, maaske kan det nok gaa. Det er i hvert Fald en Sag, som jeg mener bør tages op til nøjere Overvejelse i Udvalget.

Ved Forbudet mod at fange Nedfaldslaks har jeg nogen Betænkelighed. Vi have nemlig ikke nogen som helst Sikkerhed for, at disse Nedfaldslaks og Nedfaldsørred, som man kalder dem, nogen

Sinde vende tilbage. Ganske vist ere Nedfaldslaks ikke saa værdifulde som de, der trække opad, men nogen Værdi have de alligevel, og hvis det ikke kan konstateres, hvad jeg for øvrigt ikke tror, det kan, at de vende tilbage, ser jeg ikke, hvorfor man skulde hindre Fiskerne i at fange dem.

Den ny § 3, der fastsætter, at der 200 Favne udenfor Andvningstønden ved Udbyhøj ikke maa fiskes hverken med Vaad eller andet Fiskeredskab, kan jeg jo nok skønne vil have sin store Betydning for Fjordfiskeriet, og noget lignende gælder den Bestemmelse, som staar noget længere nede og tager Sigte paa det samme, nemlig § 4 C. 2., hvorefter det forbydes paa en Strækning af 500 Favne indenfor Udbyhøj at fiske i en vis Tid. Jeg kan nok skønne, at disse Bestemmelser ville være til Gavn for Fjordfiskerne, og jeg ved ogsaa, at der blandt disse har været stærkt Ønske fremme om netop at faa en Del af Vandene fredet derude ved Fjordens Indløb. Jeg er imidlertid ikke i Stand til i Dag at tage absolut Standpunkt til disse Bestemmelser, her foreslaas. Jeg mener, at man kun med stor Forsigtighed maa gaa ind derpaa. Der er et betydeligt Fiskeri netop der udenfor Fjordmundingen, og jeg vil have mig forbeholdt at søge nærmere Oplysninger derovre fra, inden jeg tager endelig Stilling til Sagen. Jeg skal erkende, at der i hvert Fald fra en stor Del af Fjordfiskerne har været Ønske fremme om at faa Bestemmelser af den Art, som her er ført ind i Lovforslaget.

En Bestemmelse, som staar i den gamle Lov, hvorefter Maal for Savlyster bortfalder, savner jeg her i det foreliggende Lovforslag. Nu er det imidlertid, saa vidt mig bekendt, saaledes, at i det Saltvandsfiskerilovforslag, der nu behandles, er der ikke paatænkt noget bestemt Maal for Savlyster, og for saa vidt det bliver vedtaget, behøves det jo heller ikke i dette Lovforslag. Men da jeg gaar ud fra, at i alt Fald dette Lovforslag vil blive til Lov i denne Samling, hvad man ikke kan være saa sikker paa for Saltvandsfiskerilovforslagets Vedkommende, vil jeg anse det for hensigtsmæssigt, at vi i dette Lovforslag, vi her behandle, indsætte den Bestemmelse, som findes i Loven af 7. April 1900, hvorefter Maalet for Savlyster bortfaldd. Det er nemlig saaledes, at de Fiskere, som ernære sig ved Fiskeri i Randers Fjord, særlig bruge Aalestangning, og nu ere jo Bundforholdene saa forskellige derovre, at hvis der skal angives et bestemt Maal for Savlyster, vil det paa mange Steder i Fjor-